

Thomsen: Hvis ikke Tiden skal løbe fra os, hvad den jo er godt i Færd med, saa maa Statsstyret ogsaa efter vor Mening have en saadan Form, at der kan handles hurtigt og resolut. Det kan simpelt hen ikke ske under det nuværende System, og derfor vil vi medvirke til, at der kan dannes en ikke alene handlekraftig, men ogsaa en virkelig ansvarlig Regering. Ingen af Delene har vi.

Naar man er klar over Lovgivningsmagtens ringe, yderst ringe Evne til at naa positive Resultater, saa kommer man uvilkaarlig til at tænke paa, om man under de Former for parlamentarisk Styre, som vi kender, overhovedet er i Stand til at løse Opgaverne paa en tidssvarende og tilfredsstillende Maade. Skal vi have Betingelser for at udnytte de Muligheder, som Tiden er saa rig paa, maa vi nødvendigvis have en Regering, der er udstyret med Magt og med Myndighed, men saadan, at den ogsaa helt og fuldt faar Ansvaret for sine Handlinger. Som det gaar nu, vil ingen af Parterne, og det er i og for sig meget forstaaeligt, have Ansvaret for de mere end tvivlsomme Forlig, der efterhaanden ser Dagens Lys. Regeringen lægger Ansvaret paa Landstinget og omvendt, og naar Vælgerne til sin Tid skal afsige Dommen, saa staa de, hvis de da ikke ganske rolig følger Partiparolen, fuldstændig desorienteret.

Naar man nu fra saakaldt borgerlig Side, trods alt, trods de kummerlige Resultater, vil hævde, at Landstinget er en Garanti for en rolig Udvikling, saa vil jeg heroverfor gentage, at Landstinget langt snarere — Erfaringerne siger os det — er en Garanti for, at Udviklingen gaar i Staa. Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag, mindede for et Øjeblik siden om en Udtalelse fra den højtærede Statsminister, som gik ud paa, at Socialdemokratiet i Tilfælde af, at de fik Flertal i Landstinget — hvad der, som bekendt, er stor Udsigt til — vilde gaa imod et eventuelt Folketingsflertal, som Partiet ikke var med i. Det vil naturligvis, kan vi sige, blive Tilfældet. Partiet vil benytte sin Magt, og derfor er der saa meget mere Grund til at gøre en Ende paa de nuværende haabløse Tilstande.

Landstinget er overflødig, naar samme Flertal er raadende i begge Ting; og Landstinget medfører, at Ansvaret bliver i allerhøjeste Grad forflygtiget, naar Landsting og Folketing staa i Modsetningsforhold til hinanden. Hvis en Styreform som den, vi har, er saa udmærket, som man giver det Udseende af, hvorfor benyttedes den da ikke

ude i Erhvervslivet? Hvorfor har man ikke i vore store Andels- og Aktieselskaber, naar Systemet er saa udmærket, en Over- og en Underbestyrelse for ogsaa dèr at sikre en rolig Udvikling? Selvfølgelig fordi den sunde Sans siger, at det er en umulig Styreform, der navnlig vil vise sig umulig, naar de styrende selv direkte skal være med til at betale for de Dumheder, der begaas, og som selvfølgelig vil være umulig, forudsat at man ønsker at være nogenlunde paa Højde med Tiden og med Udviklingen, og det bestræber man sig da heldigvis for ude i Erhvervslivet, men ikke her.

Den Stemmekøbspolitik, der nu føres, og hvis skadelige Virkninger ingen kan være blind for, er kun mulig, saa længe Regeringen kan lægge Ansvaret over paa Landstinget. Det var ret interessant at høre det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nævne Kanslergade-Forliget, nævne Regeringens Kronepolitik. Dette Forlig, denne Politik er netop Bevis paa, at man kan tillade sig at agitere med en Politik, som kun egner sig til at samle Stemmer paa. Kort sagt: Muligheden for at putte Vælgerne Bjaar i Øjnene vil ikke være til Stede, i alt Fald ikke i samme Grad, uden Landstinget.

Man taler ogsaa om Hensynet til Mindretallene, og det lyder jo meget godt. Men som jeg tidligere herfra har omtalt, saa synes de nuværende Mindretal her i Salen ikke at interessere sig særligt for de Partier, der er mindre, end de selv er. Hvis vi skal undgaa de Tilbøjeligheder, som vinder Udbredelse, for mere haardhændede Styreform, i nazistisk, i kommunistisk Retning, saa bliver det virkelig nødvendigt inden ret lang Tid at gennemføre en tilbunds-gaaende Fornyelse paa dette Omraade. Sker det ikke, ja, saa er der stor Fare for, at vi glider ind i Tilstande, som sikkert ingen ønsker at have Medansvaret for. Det er meget sandsynligt, at vi vil staa os godt ved, i Lighed med hvad Tilfældet er i Amerika, at give en eller enkelte virkelig storsindede og fremsynede Mænd en udstrakt Bemyndigelse for et begrænset Tidsrum, saa at de med virkelig Kraft kunde udnytte de forhaandenværende Muligheder. De for kort Tid siden afholdte Valg i Amerika tyder paa, at dette er den rigtige Vej, og Synd og Skam er det i alle Tilfælde, om den enorme Produktionskraft, som den tekniske Udvikling betinger, ikke udnyttes, og om det Misforhold, der bestaar mellem Produktions-evne og Forbrugsmuligheder, ikke udlignes til Fordel for hele Befolkningen. Dette udprægede Misforhold, der har bestaaet siden Verdenskrigens Slutning, kommer vi ikke